

[Kurt Hansen.]

friheden til at organisere sig, friheden til at færdes, hvor man vil, er friheder, der kun er mulige, hvis undertrykkelsen og udbytningen er ophørt. Arbejderklassens frihed kan kun erobres i fællesskab, og den kan kun erobres gennem socialisme.

Derfor må alle disse angrebsforsøg diskuteres på arbejdspladserne, og de må tages op på de efterårsgeneralforsamlinger, som endnu ikke er løbet af stablen. Lad derfra alle, der søger at foretage indgreb, ændringer, opstramminger, cirkulærer, eller hvad ved jeg, under en eller anden form, blive mødt med en overvældende proteststrøm i den ene eller den anden form for resolutioner og aktioner! Det, der må kæmpes for, må være en reel frihed til aktionsret, et reelt arbejderdemokrati imod fagbureaukratiet og LO-toppens classesamarbejde og imod statslige indgreb mod lønarbejdernes aktions-, løn- og arbejdsforhold.

Formanden:

Jeg går ud fra, at hvor der er flere talere for samme parti, deler de, som det hidtil er sket, selv taletiden.

Wilhelm (VS):

Jeg skal udbyde nogle ting i forbindelse med de stramminger, der har relation til straffeloven.

Jeg vil først lige sige om de andre forslag, at forslagene om opsplitning af fagbevægelsen, som de ligger, anser vi ikke fra VS' side for en reel fare af den simple grund, at det ikke er i den moderne kapitalismes interesse at komplicere forholdene på arbejdsmarkedet på en sådan måde. Det vil vanskeliggøre Arbejdsgiverforeningens såvel som statens bestræbelser på at få systemet til at køre. Man har her en klar interesse i at have én samlet aftalepart på arbejderside, i hvert fald så længe topledelsen på denne side spiller sin rolle så tilfredsstillende, set fra systemets synspunkt, som Thomas Nielsen og Paulus Andersen gør.

Jeg er for så vidt enig med hr. Glistrup, når han sagde, at samfundet har ændret sig i de sidste hundrede år, at erhvervsstrukturen har ændret sig, at vilkårene på arbejdsmarkedet har ændret sig. Hvem kan bestride det? Men jeg er bestemt ikke enig i den fortolkning af disse ændringer, hr. Gli-

strup gav, og hvor han beskrev det, som om det nu i modsætning til tidligere var de små virksomheder med de medarbejdende mestre med denne fantastiske solidaritet mellem ejeren og de ansatte om deres fælles virksomheds trivsel. Det er jo i lodret modstrid med, hvad man kan læse ud af den faktiske udvikling de sidste 50-60-80 år, hvor antallet af de små selvstændige inden for alt, inden for fiskeri, inden for landbrug, inden for detailhandelen, inden for småhandel og industri i det hele taget, er gået drastisk ned. På den baggrund, hvis hr. Glistrup vil håndhæve en sådan historiebeskrivelse, som han her gav udtryk for i formiddags, så kan jeg bedre forstå, at han vil have nedlagt Danmarks Statistik.

Men den virkelige trussel ligger ikke i disse forslag; de er ikke reelle, de fremføres kun af nogle partier, der i forståelsen af, hvordan det kapitalistiske samfund fungerer, ligger 50-60-80 år tilbage i udviklingen. Den virkelige trussel ligger et andet sted, den ligger i angrebet på aktionsmulighederne og specielt i svækkelsen af blokadevåbenet. Vi tror ikke så meget på lovindgreb på det område her. Vi mener, sandsynligheden snarere taler for et administrativt indgreb, som det blev nævnt, gennem cirkulærer, gennem politivedtægt eller på anden vis, og vi anser det for i virkeligheden nok så farligt for lønarbejderne, som hvis det blev et lovindgreb.

I den debat, der har fundet sted om det, er realiteterne snart ved at forsvinde i det juridiske pindehuggeri og spidsfindigheder. Det, det i virkeligheden drejer sig om, er, at det, som af lønarbejderne opleves som deres mulighed for at bekæmpe skruibrækkeriet, deres mulighed for at bekæmpe denne udnyttelse af arbejdskraften, dette løntryk, som er muliggjort under krisen og den store arbejdsløshed, deres mulighed for at forsvare deres eget eksistensgrundlag, forsvare deres egne overenskomstforhold, endda i den nuværende situation påtvungne overenskomstforhold, bliver undergravet, og at de ligefrem risikerer at blive smidt ud i arbejdsløshed på grund af denne virksomhed med uorganiseret og ikke-overenskomstmæssige forhold på visse arbejdspladser.

Det er ikke den situation, som lønarbejderne oplever den, der diskuteres her. Man argumenterer snarere ud fra nogle skriftkloges fortolkninger af nogle døde paragraf-